

و *вав*, чете ся като *в* българско на пр: *وارمق* *вармак* (отивамъ), *اوت* *еввет* (да), *عفو* *афв* (прошка), *او* *ев* (кжща), *او* *ав* (ловъ). Тая буква често ся упо-
трѣблява като гласна, на пр: *بو* *бу* (тоя), *شو* *шу* (тоя, оня), *قورقو* *корку* (страхъ), *چبوق* *чѣбук* (чѣбукъ) *يوق* *юк* (не, нѣма), *ايو* *ейю* (добъръ, добрѣ), *يورك* *юрек* (сръдце), *يوز* *юз* (лице, образъ), *چولك* *чолмек* [гър-
не] и проч.

ه *хе*, чете ся като българското *х* произносено
легко; на пр: *همان* *хеман* (веднага, тутакси), *اشتها* *штѣха*, което произносятъ *штѣх* (порѣвка, ищахъ), *هنز* *хюнер* (искуство), *اهمال* *ихмал* (немареніе) Въ края
и въ срѣдѣхъ на нѣкои Турскы рѣчи, произноси ся
като *а* или *е*; на пр: *قره* *кара* (черенъ). *دده* *деде*
(дядо) *ميوه* *мейве* (плодъ, оwoщіе).

Тая буква кога има отгорѣ си двѣ точки (ّ) въ
края на Арабскытѣ рѣчи, промѣнува ся на Турскытѣ
буквѣ *ت* *те*; на пр: *دولت* вмѣсто *دولة* *девлет* (цар-
ство), *غيرت* вмѣсто *غيره* *гайретъ* (усердіе) *زيارت* вмѣ-
сто *زيارة* *зілретъ* (посѣщеніе). Тая буква *хе*, или и-
мала двѣ точки или нѣмала, означава женскыя
родъ на Арабскытѣ имена.

ی *ие*, произноси ся като българскытѣ буквѣ *й*,
или като *е* сляно; на пр; *يتشمك* *етшишекъ* (пристиг-